Podotýká se, že zde bylo pamatováno pouze na případy pravidelné; bude-li ve zvláštním případě třeba předložiti doklady další, budou dodatečně vyžádány.

Původní listiny možno vždy nahraditi úředním výpisem z matriky. Předložení celkového výpisu se doporučuje vůbec tam, kde jde o zjištění rodinných poměrů několika osob.

Doklady jsou podle § 254 osvobozeny od kolků.

Při předložení takto instruovaných žádostí jest přesně sděliti, od kdy do kdy a ve které třídě zemřelý byl pojištěn v invalidním a starobním pojištění, jakož i zdali a za kterou dobu pojistné bylo předepsáno a zaplaceno.

O tom, zdali nemocenské pojišťovny mají býti pověřeny přiznáváním odbytného (§ 188), bude rozhodnuto v budoucnosti.

Oběžník Ústřední sociální pojišťovny ze dne 10. září 1926, č. 15, o invalidním a starobním pojištění důchodců a pensistů.

Podle § 6, písm. d), zákona č. 221/1924, je z povinného pojištění invalidního a starobního vyloučen, kdo požívá důchodů invalidního, starobního, vdovského nebo vdoveckého podle tohoto zákona, nevzdá-li se ho.

Podle téhož §, písm. e) jsou z invalidního a starobního pojištění vyloučeny osoby, podrobené pojištění podle právních předpisů o pensijním pojištění soukromých zaměstnanců, čítajíc v to i osoby uvedené v § 2, odst. 1., čís. 1 a 7, zák. čís. 89/1920, a v § 9, čís. 3, vl. nař. čís. 506/21.

Z pensijní pojistné povinnosti jsou vyňati podle § 2, odst. 1. zák. č. 89/1920 zaměstnanci, kteří teprve po dokonaném 55. roku svého věku vstupují po prvé do zaměstnání, zakládajícího jinak pensijní pojistnou povinnost a podle čís. 7 invalidní důchodci, i když jsou zaměstnáni v povolání o sobě podrobeném pensijní pojistné povinnosti, nevzdají-li se důchodu. Za tyto vyňaté zaměstnance (tedy jak za osoby přestárlé, tak za invalidní důchodce, zaměstnané v povolání jinak pensijní pojistnou povinnost zakládajícím), je zaměstnavatel povinen odváděti nositeli pensijního pojištění tu část premií, kterou by, kdyby z pojistné povinnosti nebyli vyňati, nesl ze svého (a to ve prospěch fondu pro podporu potřebných nezaměstnaných).

Z těchto zákonných ustanovení plyne jasně toto:

Ze starobního a invalidního pojištění podle zákona č. 221/1924 nejsou vyloučeny pouze osoby podrobené pensijnímu pojištění, nýbrž i další osoby, zaměstnané v povolání jinak pensijní povinnost zakládajícím, avšak z pensijního pojištění vyloučené buď jako přestárlé (starší 55 let), anebo jako invalidní důchodci.

Toto ustanovení znamená tedy v praksi, že právě vyjmenované osoby nejsou pojaty ani do pojištění pensijního, ani do pojištění starobního a invalidního podle zákona č. 221/1924, jsou-li zaměstnány v povolání jinak pensijní povinnost zakládajícím. Jest tedy docela zřejmý úmysl zákonodárce čeliti domněnce, že na místo pensijního pojištění, které by jinak bylo učiněno, vstupuje vůči těmto osobám pojištění invalidní a starobní podle zákona čís. 221/1924.

Samozřejmé jest naproti tomu, že zaměstnanci, kteří nekonají prací zakládajících pensijní pojistnou povinnost i když pobírají invalidního důchodu pensijního pojištění, pojištění podle zák. č. 221/1924 jsou podrobeni.

Pod ustanoveními § 9, čís. 3, vl. nař. čís. 506/21, uvedeného v § 6, písm. e), spadají osoby, požívající pensijního zaopatření (pense, důchodu

a pod.), i když jsou zaměstnány v povolání pojistnou povinnost (podle tohoto nařízení, upravujícího pensijní pojištění zaměstnancům soukromých drah) jinak zakládajícím, jestliže ono zaopatření má určitou tam blíže stanovenou výši. Vyloučení zaměstnanců starších 55 let platí také v pensijním pojištění zaměstnanců soukromých drah podle právě uvedeného vládního nařízení.

Co shora bylo řečeno o pensijním pojištění podle zákona č. 89/1920 platí obdobně také o pojištění podle tohoto nařízení.

Vyloučení z pojištění týká se jen shora uvedených v zákoně vyjmenovaných případů. Jsou-li tedy splněny ostatní předpoklady zákona, dlužno jak nemocenskému, tak invalidnímu a starobnímu pojištění podrobiti také tyto osoby:

a) osoby, požívající sirotčího důchodu podle zákona čís. 221/24,

b) osoby, požívající invalidního, starobního neb vdovského důchodu, po případě vychovávacího příspěvku z pensijního pojištění, nejsou-li zaměstnány způsobem zakládajícím pojistnou povinnost podle pensijního zákona,

c) osoby, požívající důchodu z úrazového pojištění a z pojištění u bratrských pokladen,

d) osoby, pobírající pensi na základě státní neb jiné veřejné či soukromé služby.

Zákonodárce byl si dobře vědom, že ustanovení § 6, písm. d) a e), musí míti za následek, že určité osoby budou zahrnuty do invalidního a starobního pojištění přes to, že požívají již důchodu nebo pense. O tom svědčí jasně ustanovení § 126 o konkurenci důchodů podle zákona čís. 221/24, s důchody z jiného odvětví sociálního pojištění a dále také, pokud jde o veřejné pensisty, ustanovení § 123, odst. 5.

Převodní částka (prémiová reserva, záložní podíl) za důchodce neb pensisty, kteří ve svém novém zaměstnání budou podrobeni invalidnímu a starobnímu pojištění, vyžádána nebude, takže jim požitek dřívějšího důchodu nebo pense zůstane nedotčen.

Vzhledem k došlým dotazům budiž konečně také uvedeno, že samozřejmě též osoby, požívající jakéhokoliv důchodu na základě zákona o válečných poškozencích, jsou podrobeny invalidnímu a starobnímu pojištění, jsou-li dány ostatní předpoklady. Pobírání takového důchodu bude ovšem míti za následek, že se státní příspěvek vyplácí jen potud, pokud převyšuje uvedený důchod (§ 123, odst. 5.).

Zákon ze dne 23. června 1926, č. 150, kterým se doplňuje § 81 zákona o vojenských požitcích zaopatřovacích.

(Vyhlášen v částce 69. Sb. z. a n. ze dne 6. srpna 1926.)

Zákon ze dne 1. července 1926, č. 159, o převzetí a přiznání odpočivných a zaopatřovacích požitků v souvislosti s pensijními úmluvami, sjednanými v Římě dne 6. dubna 1922 a ve Vídni dne 30. listopadu 1923.

(Vyhlášen v částce 73. Sb. z. a n. ze dne 27. srpna 1926.)

Vládní nařízení ze dne 3. září 1926, č. 169, o lékárnické sazbě k lékopisům A a B pro strany úlev požívající.

(Vyhlášeno v částce 78. Sb. z. a n. ze dne 15. září 1926.)

Vládní nařízení ze dne 3. září 1926, č. 170, o lékárnické sazbě neoficinelních léčiv na účet stran, úlev požívajících.

(Vyhlášeno v částce 78. Sb. z. a n. ze dne 15. září 1926.)